

skal altid være forsigtig med at spå på kort sigt, men jeg vil godt komme med den spådom, at første gang, der slår bare en lille bølge ind over udvalgslokalet, vil det skylle det her forslag væk.

Det har været fremsat før, det er ikke blevet bedre siden. De danske kyster fejler ikke noget, det danske kystinspektorat er internationalt anerkendt, sagen ligger i gode hænder, også hos ministeren, så jeg gemmer mig bag hr. Helge Mortensens brede bringe og bakker ham op og spår dette forslag en nådig og snarlig død i udvalget.

Jeg tror ikke, hr. Donner bliver alt for overbebyrdet med arbejde under den udvalgsbehandling.

Vibeke Peschardt (RV):

Hvis man nu skal være lidt venlig over for forslagsstillerne, og det er der sådan set ikke så mange der har været, så vil jeg godt prøve at gå lidt ind i det, de skriver i deres bemærkninger, som jo, efter det, jeg kan læse, heller ikke passer så godt med det, forslaget egentlig handler om. Det handler jo bl.a. om den sag oppe fra Lønstrup her i sommer, hvor man ikke fik lov til at sætte nogle plasticrør ned i stranden. Men det fik man altså.

Ved forskellig indgriben fik man altså mulighed for, at de dér rør fik lov at stå, og de står der faktisk stadig væk. Om de så hjælper, og om det er en reel kystsikring, er jo noget helt andet. Men derfor synes jeg ikke rigtig, trods min venlighed, at der er så meget sammenhæng imellem det, man gerne vil, nemlig lave et råd og en fond, og så forslagets bemærkninger.

Sådan som det fungerer i øjeblikket, har man en finanslovbevilling på omkring 100 mio. kr., der administreres af Kystinspektoratet, som så i samarbejde med amter og kommuner – der har man altså de råd, man efterlyser, nemlig amtsråd og kommunalbestyrelser – finder ud af, hvor de her penge skal bruges. Og så er der en særlig ordningovre i Ringkøbing Amt, hvor Vesterhavet er særlig slemt, og det er jo fint nok.

Det er rigtigt, som hr. Ole Donner sagde det, at man selvfølgelig godt kan drøfte det her i udvalget, men sådan, som jeg hører det, er der ikke stemning for at gøre noget ved denne her sag, og i den her form mener jeg heller ikke at man skal gøre det.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg kan følge efter, hvor den forrige ordfører slap. Efter Enhedslistens opfattelse er kysterosion faktisk en naturlig proces, og Enhedslisten ser faktisk gerne, at indgrebene i vores kyster begrænses. Vi synes, at alt for mange kyststrækninger i dag er bebyggede eller befæstede, og den situation er selvfølgelig opstået som et resultat af ingen eller alt for ringe planlægning.

Hvorvidt kystsikring er relevant, vil jo altid være en konkret afvejning af naturbeskyttelsesinteresser over for kulturinteresser, og så vidt vi kan se, foregår den afvejning da nogenlunde i øjeblikket, og vi kan ikke se, at der er nogen begrundelse for yderligere tiltag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må sige, at Kristeligt Folkeparti ikke kan tilslutte sig det beslutningsforslag her, og det er ikke, fordi det ikke gør mig ondt, når jeg ser, at kysten bliver nedbrudt på steder, som jeg virkelig godt kan lide. Det område, som man beskæftiger sig med her i bemærkningerne, kender jeg personlig rigtig godt, og jeg er kommet der hele mit liv. Alligevel kan jeg ikke gå ind for, at vi skal beskytte kyster alle steder. Min overbevisning er, at hvis man vil beskytte kysten ét sted, så tager havet den et andet sted. Hvis vi skulle sikre os langs hele Vestkysten, skulle vi altså lave Jyllands vestkyst om til en fæstning, altså med hofder hele vejen op og ned eller beton op og ned, og det vil vi bare ikke.

Så må vi finde os i, at havet tager nogle steder og lægger til andre steder, som forslagsstillerne jo også erkender. Forslagsstillerne vil jo bare gerne have det, der bliver lagt til, man de vil ikke afgive noget. Det er selvfølgelig også en meget naturlig holdning, men den er nok ikke realistisk i forhold til havet og de kræfter, der arbejder dér.

Og så er det lidt pudsigt, at man blander det her med at få lavet en fond sammen med det med kystsikringsrørene dér. Der er jo ikke meget økonomi i at stikke de kystsikringsrør ned. Det var jo ikke økonomi, der var en hindring for, at man kunne få de kystsikringsrør ned, det var jo fredning.

Det specielle og interessante ved den sag deroppe, som jeg ikke forstår, er jo, at det i virkeligheden ikke er klinten, man har fredet i den struktur og den facon, den har, og det er heller ikke kirken, der er fredet; nej, det er naturens kræfter, der er fredet, altså deres indsats, deres